

VEIEN TIL FORSONING

INNLEDNING

Kunsten å skape relasjoner

*Og Ordet ble menneske
og tok bolig iblant oss (Joh 1,14)*

Da Guds Sønn levde blant oss, ble han involvert i forskjellige relasjoner med en gang. Han dukket ikke bare opp og gjorde «sine ting», men forkynte Evangeliet, helbredet og til slutt døde han og oppsto. Han hadde også en familie, både nære og fjerne slektninger, naboer, venner... Som barn lekte han med sine jevnaldrende, og som tenåring opplevde han sannsynligvis mye felles med dem. Han reiste. Han hadde fiender. Han ble snekker - han jobbet og samarbeidet med noen mennesker og solgte sine produkter til andre. Han kjøpte mat og mange andre tjenester og ting han trengte. Han hadde venner og bekjente. Han bodde blant oss - det betydde at han måtte bli involvert i et svært komplisert system av relasjoner mellom mennesker. Relasjonene var nære og mer fjerne. Fasinasjoner og svik. Folk hjalp ham, men noen ønsket også å ødelegge ham. Han gikk gjennom alt, slik som vi selv også opplever i dag.

Et nytt bud gir jeg dere: Dere skal elske hverandre. Som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre. (Joh 13:34).

"Å elske hverandre" betyr rett og slett at vi bør bli eksperter på relasjoner – gjensidige interaksjoner. Livet er kunsten i å skape relasjoner. Det kan sies at Jesus først lærte denne kunsten da han vokste opp, og traff nye situasjoner hver dag. Så underviste han i kunsten i å skape relasjoner. Han innstiftet budskapet om å elske hverandre. Like viktig er det at Gud er Treenigheten, altså Far, Sønn og Den Hellige Ånd. Treenigheten står for relasjoner og er kilden til budskapet om å elske hverandre. Som i himmelen, så også på jorden.

Når vi snakker om en relasjon, er det tre aspekter vi tar hensyn til:

Hvem en person er og hvordan han/hun opplever en relasjon.

Hvem den andre personen er og hvordan han/hun opplever denne relasjonen.

Hva som egentlig skjer mellom to personer.

Ja, dette er de tre dimensjonene av en relasjon: hva en person opplever, hva den andre opplever, og hva som egentlig skjer. De fleste misforståelser og problemer oppstår, fordi vi tar ting personlig. Det skjer noen ganger at noen gjør noe galt. Imidlertid, for det meste er relasjoner styrt av tolkninger, følelser og å ta ting personlig, og derfor hjelper det å holde en avstand til sine egne følelser når det bygges relasjoner. Internt kaos skaper derimot konflikter, misforståelser og splittelser.

Forsoning er en del av kunsten i å skape relasjoner. Det er noe man må lære seg. Man må øve på det. Forsoning handler først og fremst om å jobbe med seg selv, og videre handler det om å jobbe med selve relasjonen. Rotete mennesker har også rotete relasjoner.

Forsoning er ikke det samme som tilgivelse. Tilgivelse er forbundet med en skade: noe dårlig har skjedd med meg, jeg ble såret og jeg lider. Mens fornuften krever at du finner personen som forårsaket smerten, er tilgivelse faktisk en helbredelsesprosess. Tenk deg at noen brakk armen din. Du jakter ikke etter den som dyttet deg slik at du falt ned, men du ser heller etter en lege som kan hjelpe å reparere bruddet. Såret gjør vondt og krever helbredelse. Og den helbredelsen er tilgivelse. Jesus ber oss om å tilgi så mange som sytti ganger sju (jf. Matt 18:22), noe som faktisk betyr at vi skal helbrede alle sår så snart som mulig.

Hva er forsoning? Det er et naturlig element i en relasjon. Uenigheter dukker alltid opp og splitter oss. Forsoning er også onde gjerninger som forårsaker ødeleggelse og skade. Men man kan ikke flykte fra andre mennesker for å leve i sin egen verden. Variasjonen av relasjoner krever at du jobber med dem. Misforståelser og overtolkninger er svært vanlige. Selv om alt vanligvis er i hodet, må det likevel jobbes gjennom. Til tross for at ingen feil faktisk har skjedd og noen bare tenkte eller tolket hendelsene på sin egen måte, skaper det i praksis stengsler, gjør vondt og skiller folk.

De finnes også reelle mishandlinger som må rettes opp.

I samvittighetsransakelsen kan man skille ut følgende:

Anger, det vil si å se ondskap i egne handlinger.

Forbedringsbestemmelsen, det vil si å bygge en forbedringsplan.

Forsoning til Gud og medmennesker, som gjør opp for det som har blitt ødelagt.

Hvis ondskap faktisk har blitt begått, bør vi forvente dette av oss selv og av gjerningsmannen. Ellers er forsoning ikke mulig. Man kan være snill mot den andre personen inne i seg selv, men da bør man holde seg borte fra den som har skadet.

Det er forsoning, altså et element i kunsten i å skape relasjoner, som vi vil se på i årets Ekstrem Korsvei (EKV). Fjorten stasjoner av korsveisandakten gir en mulighet til å revurdere egne ferdigheter og forståelse av kunsten i å skape relasjoner.

Om et øyeblikk vil du høre om Jesu' visdom i å bygge relasjoner i korsveisandakten som kommer. Det er verdt å åpne seg opp for det ukjente. I disse refleksjonene bruker jeg historier som for det meste fortelles av kvinner, fordi kvinner på en naturlig måte snakker om det. Det bør beholdes en balanse. Så la det som følger være et eksempel og en oppmuntring for menn. Og for alle.

Vi minner om Ekstrem Korsvei reglene:

1. EKV betyr å gå 40 km om natten, alene eller å være dypt fokusert på det du gjør.
2. Det finnes også 30 km ruter med passende høydeforskjeller.
3. Vi oppfordrer deg til å ofre noe, men selvfølgelig kan du bestemme deg for å komme hjem uten å fullføre hele ruten. Vi respekterer alle som tar opp EKV-utfordringen.
4. Det er mange ting folk gjør for å skjemme bort seg selv. EKV er det helt motsatte: dets mål er ikke å skjemme seg selv bort, men å stille krav til seg selv. Dette er ikke en vanlig aktivitet for hvem som helst, men det hjelper folk å overvinne sine egne begrensninger.
5. Vi krever ditt fulle fokus mens du er på vei. Vi sier et bestemt «nei» til chatting, piknik og «ha det gøy» på EKV.
6. Hensikten med å ta opp EKV-utfordringen er å endre seg selv til det bedre. Det nåværende EKV-slagordet er "Gå 40 km om natten for å bli en vakker person".
7. EKV måles ikke bare av innsatsen som er gjort - vi forventer at den bringer frukt i form av en endring til det bedre. En vakker person er den som det er lettere å leve med.
8. Vi oppfordrer deg til å ta utfordringen som Jesus presenterte for oss: *For den som vil berge sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.* (Matt 16:25)

pater Jacek WIOSNA Stryczek og EKV-teamet

VEIEN TIL FORSONING

† 1. STASJON: Jesus blir dømt til døden

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Døm ikke, for at dere ikke skal bli dømt! Etter dommen dere dømmer med, skal dere selv få dom, og i samme mål som dere selv måler opp med, skal det også måles opp til dere. Hvorfor ser du flisen i din brors øye, men bjelken i ditt eget øye legger du ikke merke til? (Matt 7:1-3)

Jesus ble dømt. Hvorfor? Fordi mennesker... fordi vi gir oss selv retten til å dømme andre, til å bestemme over andres liv og død. Ble Jesus rettfærdig dømt? Det ser ut som at et argument var nok til å fordømme Ham. Det var et tilfeldig argument, det spilte ingen rolle hva det var. Imidlertid ble det ikke nevnt hele livet Hans, det var ikke noe ønske om å forstå Hans ord og gjerninger. Det var ingen analyse av de gode fruktene av Hans handlinger. Et argument var alt som skulle til: Han krysset grensene som fantes i hodene deres. Han var annerledes. Kanskje var dette grunnen til at anklagerne følte seg truet. Hvorfor trodde de at de kunne miste noe?

Det ser ut til at det å gi deg selv retten til å dømme andre er roten til alle konflikter, og til ugjerninger mot den andre personen; til å begynne med misliker du på en eller annen måte noen - de er ikke det du synes de burde være. I så fall er de dårlige. Hvis de er dårlige, bør du være redd for dem, eller kanskje bare eliminere dem? Bli kvitt dem?

Som et resultat av dommen du gjør i tankene dine, og fordi du ser på den andre som et dårlig menneske, føler du deg berettiget til å ødelegge dem i samsvar med din (vridde!!) rettfærdighetssans. Det rettfærdiggjør ondskap.

Slik var Jesu' dom. Det hadde ingenting med sannheten å gjøre; det innebar bare frykt for den andre som var truende.

Problemet er at noen gir seg selv rett til å dømme folk. En slik person har potensial til å gjøre ondt.

Refleksjonene over den første stasjonen er nå ferdige. Du bør nå ta en titt på deg selv. Hvis du hører og ser deg selv i situasjoner hvor du dømmer andre, hvis du er sint på en bestemt person, hvis du gir deg selv rett til å dømme og yte rettfærdighet...

Da bør du starte denne ekstreme korsveien ved å dømme deg selv.

Jesus, jeg ønsker å oppdage godhet og skjønnhet i mennesker. Jeg vil forstå dem. Hjelp meg å ikke dømme dem, men å se etter godhet i dem.

Miskunn deg over oss, Herre.

Miskunn deg over oss.

† 2. STASJON: Jesus mottar korset

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Jeg sender dere ut som sauer blant ulver. Vær kloke som slanger og troskyldige som duer! (Matt 10:16).

Følgende er en sann historie om menneskelig ondskap, det å oppleve å bli såret, og hvordan kjærlighet til våre fiender kan føre oss til forsoning.

Anna og Krzysztof i et langdistanseekteskap. Det er begynnelsen på 90 tallet, Krzysztof jobber i Tyskland mens Anna tar seg av sønnen deres hjemme i Polen. Hun er også gravid med deres andre barn. Krzysztof er sjeldent hjemme på besøk i Polen, men det at han jobber i Tyskland gjør at de får råd til å et hus. Blant naboene sees de på dem som har klart det, de har anlagt hage og til og med fått råd til bil.

Sett fra siden så har de lyktes, og dette vekker også misunnelse hos noen. Anna begynner å få anonyme brev med klager om at huset er bygget uten tillatelse og det trues med at dette vil bli meldt fra til kommunen. Etter en stund finner hun sjokkert ut av at avsenderen er hennes egen svoger. Mannen til søsteren.

Hun konfronterer ham med brevet. Han forneker først at han har gjort noe sånt og de begynner å krangle. Under krangelen får Svogeren får et stort sinne over seg, og holder Anna inn mot veggen etter halsen så hun mister pusten. Sin egen svigerinne, som er gravid!

Anna kommer unna, men denne hendelsen går utover helsen hennes og sønnen deres. Når Krzysztof kommer hjem og hører historien blir han rasende og er klar til å gå over til svogeren får å drepe ham. Anna føler medynk med svogeren sin og får til å stanse Krzysztof. Hun bestemmer seg for å tilgi.

Etter en lang stund begynner de så smått å hilse på hverandre. Etterhvert slår de av en prat og begynner å møtes igjen.

25 år senere dør Krzysztof av kreft. Anna sitter igjen alene med den store hagen og huset som hun må ta seg av. Det er vanskelig som enke og det er flere ting hun trenger hjelp med. Svogeren, den tidligere voldsmannen stiller opp, hjelper med å kutte gresset, fikser kranen og fyller på med tre i kjelleren.

Anna har tre andre svogere i nabolaget, ingen av de viser så mye engasjement og initiativ i å hjelpe henne. Hun forteller ofte om hvor stor hjelp han har blitt etter Krzysztofs død.

Hva kan denne historien lære oss? Kanskje som en gammel bestemor som sa til hennes barnebarn «kaster noen stein etter deg, så kast et brød tilbake». Godhet lønner seg, om enn kanskje ikke med en gang. Vi møter gjennom livet på mange mennesker, og mange av dem sårer oss. Vi kan gi dette mening gjennom evangeliet, når vi ser Jesus som mottar korset. Å tåle det sårende og det onde, ikke tankeløst, men på en klok og modig måte som kan gjøre at den som i dag gjør oss ondt vil endre seg til det bedre.

VEIEN TIL FORSONING

Jesus, gi meg korsets mot. Vis meg hvordan jeg kan hjelpe dem som sårer meg bli bedre mennesker. Hjelp meg å bli et godt menneske.

Miskunn deg over oss, Herre.

Miskunn deg over oss.

† 3. STASJON: Jesus faller første gang under korset

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Bror skal sende bror i døden, og en far sitt barn, og barn skal reise seg mot sine foreldre og volde deres død. Og dere skal hates av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til enden, skal bli frelst. (Matt 10:21-22).

Angrep fra nærmeste familie? Fra folk vi kjenner, respekterer og til og med liker? Dette er hva Jesus sa, og det skjer virkelig. Her er et eksempel:

«Da jeg giftet meg, hadde vi ikke egen leilighet, og min gudmor kom med et tilbud om at vi kunne bo hos henne. Hun var enslig, hadde hus med egen leilighet i toppetasjen, hun bodde i en storby. En slik flytting ville være en stor mulighet for unge mennesker som var i starten av sin vei til selvstendighet. Jeg motsatte meg dette forslaget. Jeg visste at tanten min hadde en vanskelig karakter og mest av alt at hun ofte løy. Hun insisterte, hun lovet «himmel på jord», og vi bukket under. Det viste seg at våre bekymringer ikke var ubegrunnet. Hun trengte oss til å realisere sine planer for oppussing, som hun selv ikke lenger hadde krefter til å ta seg av, ordne tunet innenfor tiden hun selv har bestemt og etter planen hennes. Hun organiserte livet vårt hver dag. Hun sjekket hvordan vi levde - under fraværet vårt ransaket hun leiligheten vår (hun etterlot seg noen spor). Først lot vi som om det ikke var så ille, men med tiden ble det uutholdelig. Hun blandet seg inn i hele vårt livsrom, og vi hadde ikke krefter til å snakke åpent med henne. I tre år levde vi etter en annens plan og til slutt bestemte vi oss for å ta opp et lån og kjøpe en leilighet i en annen by, for å slippe å møte henne. Da jeg fortalte henne om våre planer, ble hun sint. Hun ringte familien og beskyldte oss for at vi stjal fra henne. Hun byttet låsene på dørene, låste porten med en hengelås. Det førte til at vi flyttet ut med hjelp av politieskorte. Vi brøt all kontakt med henne. Jeg hadde et forferdelig traume. Jeg var redd henne. Jeg var redd for å møte henne og at hun skulle gjøre vondt mot barna mine. Jeg unngikk henne for eksempel i Allehelgensdag. Problemet var tydeligvis over, men denne situasjonen plaget meg. Jeg ba til Gud om at jeg kunne tilgi henne. Jeg har tilgitt, men jeg har ikke styrken, motet til å møtes, til å være den første til å ta kontakt. Jeg har ikke mot eller vilje til å ringe, be om unnskyldning, fordi jeg føler meg såret, hun burde be oss om unnskyldning.

Vi er en lykkelig familie, men jeg spør meg selv hele tiden: hvordan avslutter jeg denne saken? Jeg venter fortsatt på telefon fra henne hvor jeg kunne høre: "Kom, la oss snakke" »...

Uferdig historie. Hvordan ville du ha gjort det?

Den lumske mekanismen for å bli en dårlig person kan påvirke alle som ikke jobber med seg selv og sine følelser. Følelser, inkludert de negative, kan føre til at man girer seg opp. Når følelser tar overhånd kan det føre til at ens naturlig oppførsel endres. Dette er grunnen til at mennesker som vi har kjent i årevis kan endre seg raskt fordi de har latt seg dominere av negative følelser.

Konklusjon: Ekteparet har funnet en god løsning i denne situasjonen. Først ved å ta avstand, deretter jobbe gjennom negative følelser, så endre sin holdning tilbake til den vennlige. Og gjenforeningen? Det er mulig, men ikke nødvendig. I slike situasjoner er det vanligvis bedre å gjøre mindre enn mer.

Jesus, gi meg visdom i å bygge relasjoner med mine nærmeste, spesielt i familien min - visdom for gode og dårlige tider.

Miskunn deg over oss, Herre.

Miskunn deg over oss.

† 4. STASJON: Jesus møter sin mor

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Da foreldrene så ham, ble de slått av undring, og hans mor sa: «Barnet mitt, hvorfor har du gjort dette mot oss? Din far og jeg har lett etter deg og vært så redde». Men han svarte: «Hvorfor lette dere etter meg? Visste dere ikke at jeg må være i min Fars hus?» (Luk 2:48-49).

Maria har sannsynligvis et lite nag til Jesus. Gjorde Jesus noe galt? Tolv år gammel er Han fortsatt et barn, men kulturelt sett en voksen mann. Trolig, før besøket i templet gikk Han gjennom ritualet inn i voksenlivet. Jesus har rett til å føle seg som en voksen mann. Det er derfor Han i templet diskuterer med voksne som likeverdige.

Maria og Josef går inn i templet. Jesus kommer også inn. De kommer inn sammen, men de har med seg to ulike liv. Maria og Josef husker alle disse tolv årene av Jesu liv, strekkende seg helt tilbake til spedbarnsalderen. De har med seg alle vanskene, de søvnløse nettene, gleden fra Jesus sine første skritt og frykten for sykdom. De bærer inni seg emosjonene fra den tiden da Jesus gikk på skolen, observeringen, hvordan Han lærer seg å lese til og med snakke foran publikum. Med angst og stolthet i seg observerer de nøye hvem Han blir venner med. Med andre ord: hodene deres er fylt med barndommen hans.

Jesus går inn i templet overbevisst om at han nettopp har begynt sitt voksne liv. Det er ingen fortid for Ham. Ikke nå - nå finnes bare fremtiden. Som voksen har han rett til å bestemme over seg selv. Han går inn fordypet i sitt kall, som han grunnet på så mye i hjertes stillhet. Han gikk inn i templet og ble en annen mann!

Slik kolliderte to verdener. Hvem hadde rett? Alle. Dette er et klassisk eksempel på misforståelse. Hver side forsto denne situasjonen forskjellig. Maria og Josef ønsket at det skulle være slik det var tidligere, og Jesus hadde allerede begynt et nytt liv.

Misforståelser er den vanligste årsaken til konflikter fordi alle forstår en gitt situasjon forskjellig. Derfor bør misforståelser løses raskt og med kjærlighet. Det er nok å stille spørsmålet: "Hvordan forstår du det?". Aha! Og jeg forstår det slik." Det burde være normalt å ha to forskjellige meninger og å akseptere disse er naturlig.

Det verste er dersom folk holder fast ved sin oppfatning, eller blir såret av misforståelser.

Regelen er enkel: ikke la følelsene dine henge seg for mye i misforståelser. Ingen vits å kaste bort livet ditt og dine kjære.

Maria og Josef hadde egne liv, Jesus hans. Det er ingen skader, de har latt livet gå videre. Med andre ord er det mulig.

VEIEN TIL FORSONING

Jesu, jeg ber Deg om avstand til meg selv og til mitt innfall. Jeg vil heller forstå den andre i stedet for å krangle. Jeg ber om å få evnen til å forstå.

Miskunn deg over oss, Herre.

Miskunn deg over oss.

† 5. STASJON: Simon fra Kyrene hjelper Jesus å bære korset

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Mine søsken, hvis en av dere blir grepet i et feiltrinn, må dere som har Ånden, hjelpe ham til rette. Men gjør det med et ydmykt sinn og pass deg selv, så ikke du også blir fristet. Bær byrdene for hverandre og oppfyll på den måten Kristi lov. (Gal 6:1-2).

Simon fra Kyrene hjalp. Hva hvis det er ingen hjelper? Noen som burde... Vi skal nå få høre en tragisk historie.

«Så lenge jeg kan huske var fred i min familie noe festlig, noe vi ventet på og uvanlig. Jeg bodde med mine foreldre og mine besteforeldre i 18 år, og jeg hørte aldri at min far og bestefar snakket sammen. De passerte hverandre i korridoren. Når de spiste satt de ofte sammen ved bordet, men de sa aldri noe til hverandre. Den eneste kommunikasjonen de hadde med hverandre var under krangler. Da lot de aggresjon og sinne komme fram mot hverandre. I midten av dette var meg, mor, bestemor og min bror. I barndommen lærte jeg årvåkenhet, å fange opp potensielle konflikter og dempe dem. Da det blåste opp til storm var jeg villig til å ofre mye for å unngå at konflikten utviklet seg. Jeg trodde at jeg var tøff, at jeg kunne stoppe ondskap. Men det kunne jeg ikke. Det er ingen lykkelig avslutning på relasjonen mellom min far og bestefar. Etter flere år flyttet min far hjemmefra og de møttes aldri igjen. Jeg ser tilbake på disse hendelsene og ser hvor mye påvirkning mangelen på forsoning hadde på vår families liv. Ekko fra denne fortiden dukker opp i meg stadig vekk. Men i dag ser jeg på min far og bestefar annerledes enn før. Jeg ser på de som tragiske karakterer som manglet kjærlighet. Jeg tilgir og gir slipp.»

En tragedie. To personer, som ikke kunne forsones. Sannsynligvis skadet og såret, og derfor så lukket. Lukket for endring. Lukket for løsninger. Preget av sine erfaringer. To tragiske karakterer.

For en smerte far og hans sønn måtte bære. Så stor smerte at de ble blind for smerten de forårsaket andre. Å bli ufølsom skjer ikke over natten. Det kreves lukket ører og øyne over lang tid. Du må kunne overbevise om at alt er bra.

Det er mange lignende historier bak denne historien. I hverdagen i mange familier var det ikke noe rom for følelser og sårbarhet. Det eneste viktige er å kjempe for å overleve, noe som ble videreført fra en generasjon til den neste. Var det færre folk som hadde problemer med psyken? Nei, den gang snakket man bare ikke om det. Det var ikke lov å være svak. Selv om det var slik en gang, trenger det ikke fortsette slik.

Hvordan skal man komme seg ut fra slik en tragisk situasjon? Det er nok å godta endring, forbedre seg selv. Du må slutte med å late som du ikke føler noe. Følelser kan styres, det er ikke nok å bare dempe dem.

Simon fra Kyrene prøvde å forbedre seg selv. Istedenfor å være selvopptatt hjalp han.

Jesus, jeg er forberedt på endring. Nå når jeg går videre skal jeg tenke på hvordan jeg skal forbedre meg selv.

*Miskunn deg over oss, Herre.
Miskunn deg over oss.*

† 6. STASJON: Veronika rekker Jesus svetteduken

*V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.
S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.*

Så la oss gjøre godt mot alle så lenge det er tid, og mest mot dem som er vår familie i troen. (Gal 6:10).

Veronika rakte hendene mot Jesus. Hun hjalp han. Hun var nær.

Men nærhet er ikke så enkelt. Vi er alle forskjellig og vi endres med tiden. Derfor er det en viktig regel som gjelder. Vi kan ha en relasjon til noen, men vi trenger ikke. Ikke for enhver pris. Det er ikke nok at det er bare en part som er villig. Det er heller ikke nok at det var en god relasjon før i tiden. Man burde ha kontroll på sine relasjoner. Det er verdt å investere i de relasjoner som bærer god frukt og hvor det er gjensidig innsats mellom partene. Det er bedre å distansere seg fra de relasjonene som er skadelige, ødeleggende og ensidige. Ikke for enhver pris.

En sann historie om kunsten å distansere seg.

«Jeg kjente ingen når jeg gikk på videregående skole. Jeg ble tidlig venn med en jente. I løpet av det første året satt vi ved siden av hverandre i klasserommet. Vi ble raskt gode venner. Vi tilbrakte mye tid sammen utenom skolen. Men etter ett års bekjentskap merket jeg at noe var galt. Hun fremsto som en positiv person, men jeg merket at jeg fikk mindre energi når vi tilbrakte tid sammen. Jeg følte at hun var misunnelig hver gang jeg hadde suksess eller fikk en bedre karakter enn henne på skolen. Jeg tror at hun var en såkalt energivampyr, hun manipulerte meg, slik at jeg fokuserte all min oppmerksomhet mot henne. Jeg hadde ikke krefter til mine egne saker. Vi skulle gå i samme klasse gjennom hele videregående, så jeg bestemte at jeg ikke ville distansere meg fra henne på en skadelig måte. Jeg klarte ikke å si det direkte til henne, så jeg begynte å snakke og sitte mer med andre, med den forklaring at jeg trengte å sitte lengre fra tavlen i klasserommet. Etter skolen tilbrakte jeg mindre og mindre tid med henne og relasjonen døde ut på en naturlig måte. Vi snakket aldri om dette, ingen av oss hadde behov for det. Jeg bestemte meg for å avslutte en giftig relasjon. Når vi tilfeldigvis møtes er vi hyggelige mot hverandre, uten å nevne fortiden.»

Hovedpersonen i denne historien fulgte en viktig regel; vi er ikke fastlåst til de vi kjenner. Det er lurt å bli kjent med andre folk, åpne opp for nye relasjoner. Vi vet hvem vi kjenner, men vi vet ikke hvem vi kan bli kjent med. Det å være åpen gir mer frihet i relasjoner. Frihet, empati og innsats er nøkkelforutsetninger for å bygge relasjoner.

Mens vi går, la oss reflektere over våre relasjoner. Grupper de og bestem hvilke som er gode og hvilke som er giftige. Kanskje vi har forandret oss og det er på tide å se etter noe annet? Relasjoner er frivillige, det er ingen som kan tvinge deg til å bli værende.

Jesus, jeg vil elske og være elsket. Jeg melder meg på din skole av gjensidig kjærlighet.

*Miskunn deg over oss, Herre.
Miskunn deg over oss.*

† 7. STASJON: Jesus faller annen gang under korset

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Hver og en skal bedømme det han selv har gjort, og få ros for sin egen innsats, ikke for det andre har gjort. For enhver skal bære sin egen bær. (Gal 6:4-5).

Noen av oss er heldige nok til å ha tilbrakt barndommen i et vennlig og kjærlig miljø. Andre er mindre heldige. Uansett hvilke gruppe man tilhører, må man bearbeide sin fortid før man bygger en framtid. Dårlige minner fra fortiden kan forvandle et menneske til et uhyre. I det minste vil det gjøre en til et konfliktpreget og sutrete menneske, som har destruktiv innflytelse på andre, selv om man egentlig ikke ønsker dette. Nå skal vi høre en sann historie:

«Jeg er en fast, ressurssterk og tøff person. Jeg måtte lære å være det tidlig i oppveksten for å kunne klare meg hjemme hvor det var problemer med sprit. Livet lærte meg å være tøff og på en måte utilgjengelig emosjonelt. Hjemme hos meg hadde man ikke tid til å reflektere over følelser. Jeg måtte utvikle forsvarsmekanismer for å klare meg. Når jeg flyttet hjemmefra var jeg følelsesmessig såret. Jeg visste ikke hva det betød å være i kontakt med seg selv. Jeg tenke aldri på hva å elske seg selv innebærer. Jeg gjorde masse feil og slik ble jeg kjent med verden. Store feil i livet førte meg til terapi. Det var år preget av hardt arbeid for å bli kjent med seg selv. I dag vet jeg at vi aldri burde stoppe å ønske å forbedre oss. Det glemte jeg med tiden. Jeg begynte å falle tilbake i de samme gamle mønstrene. Jeg begikk de samme feil igjen og igjen, særlig i kontakt med menn. På et tidspunkt, da et forhold var på vei til å bli oppløst, skjønte jeg at det var noe dypere som var årsaken. Jeg forsto at jeg ikke kunne elske andre, fordi jeg ikke elsket meg selv. jeg ville frelse hele verden ved å engasjere meg i alle mulige slags relasjoner, sånn at jeg kunne redusere kontakten med meg selv og fylle tomheten i hjertet mitt. Med tiden stoppet jeg fullstendig å føle hva jeg hadde i hjertet. Jeg var ikke i kontakt med egne følelser - jeg visste dem aldri til noen, jeg bare gjemte dem i meg selv. Jeg tok på meg ulike masker og lot ingen komme nær mitt hjerte. Det var tungt for meg å innse, at jeg ikke elsket meg selv, at jeg ikke aksepterte fortiden og nåtiden. I bunn av mitt hjerte hadde jeg bare frykt og lav selvverd. Det var tungt for meg å finne ut sannheten om at man først må begynne å elske seg selv før man kan begynne å elske andre. Jeg visste ikke hvordan man gjøre dette, men jeg ville så gjerne lære.

Jeg vil elske og bli elsket og derfor prøver jeg å lære hvordan man elsker seg selv, ved å være i fred med seg selv, ved å tilgi nederlag og feil som man har begått, ved å skikke på seg selv med forståelse og tålmodighet. Jeg er klar over at kun forsoning med meg selv kommer til å gjøre meg lykkelig, uansett hvordan virkeligheten rundt meg ser ut. Jeg lærer å ha en relasjon med meg selv.»

I denne historie hører vi mye om «relasjon med seg selv» og «kjærlighet til seg selv». Det handler om å være i stand til å se sine følelser fra avstand og være i stand til å styre dem. Hvis vi ikke lærer dette, kommer de til å gjemme seg i underbevisstheten under et hardt ytre og styre oss. Vi kan se om vi har usynlige og uforståelige følelser inne i oss, hvis vi gjør dumheter vi ikke ønsker. Det kan altså oppdages enkelt. Det er lurt å tenke på dette på veien slik at vi kommer tettere på sannheten om oss selv.

Uten ønske om å bli bedre på å beherske sine følelser kan vi ikke elske. Det er vår oppgave å få det gjort.

*Jesus, jeg vil endre meg selv. Bli med meg!
Miskunn deg over oss, Herre.
Miskunn deg over oss.*

† 8. STASJON: Jesus trøster Jerusalems kvinner

**V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.
S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.**

Og den som ikke tar sitt kors opp og følger etter meg, er meg ikke verdig. Den som finner sitt liv, skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det. (Matt 10:38-39)

Gråtende kvinner. Mange følelser som egentlig ikke gir noe som helst. Mange følelser - det er slik våre relasjoner ser ut. Først er det følelser, forestillinger. Når vi møter noen sjeldent hører vi på hva de sier til oss. Vi foretrekker å bruke vår intuisjon og vår egen tolkning. Derfor kan det skje at vi bryr oss om noen uten at følelsen er gjensidig. Personen som bryr seg forstår ikke at den andre tenker annerledes. Det er slik mange ulykkelige 'kjærlighetshistorier' oppstår. En relasjon skapes ved en gjensidig vilje til å møtes, derfor er det ikke lurt å forvente for mye, forestille seg ting, bygge for store forventninger, lage planer... En slik innstilling kommer til å bryte ned den andre person som ikke tenker på forholdet på samme måte. I de fleste tilfeller fører en slik ivrighet til brudd i forholdet.

«For et par år siden var jeg i en relasjon. Gutten ville utvikle et kjærlighetsforhold til meg, men jeg var ikke klar eller ønsket det ikke (det er vanskelig å si). Han var bare en god venn. Da jeg så at han begynte å ville utvikle vår relasjon ønsket jeg å ende den. Jeg følte at jeg ikke ville være i stand til å engasjere meg nok. Han kunne ikke akseptere dette. I lang tid prøvde han å overtale meg. Jeg var fast bestemt på min beslutning. Jeg var stolt over å være så konsekvent. Jeg savnet samtaler med ham, men jeg visste at jeg ikke kunne 'bruke' ham på den måten hvis jeg trengte å snakke med noen. Etter et par år uten kontakt fikk jeg en beskjed fra ham. Han unnskyldte for at han den gang ikke kunne akseptere min beslutning. I tillegg takket han for den. Vi møttes så vi kunne snakke om det, og under møtet følte jeg en stor lettelse. Mange kilo forsvant fra skuldrene mine. Jeg forstod at det er lurt å holde seg til sine verdier.

Ett par uker etter møtte jeg en gutt. Vi er i et forhold som vi begge to ønsker. Jeg tror at "forsoningen" åpnet hjertet mitt til noe nytt.»

Ikke for enhver pris. Det er lurt å sjekke om begge parter vil. I denne historie holdt jenta avstand til gutten. Selv om hun trengte å snakke bestemte hun seg for å ikke møte han. Kanskje var det denne beslutning som reddet hun fra en dårlig relasjon, eller et dårlig forhold. Hvis man er egoistisk kan livet bli veldig komplisert.

En relasjon består av to personer som begge må være villig til å delta og investere i den.

Jesus, jeg leter etter kjærlighet og vennskap. Redd meg fra å være egoistisk. Gi meg empati og åpenhet mot andre folks ulikhet.

**Miskunn deg over oss, Herre.
Miskunn deg over oss.**

VEIEN TIL FORSONING

† 9. STASJON: Jesus faller tredje gang under korset

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Da gikk Peter til ham og spurte: «Herre, hvor mange ganger skal min bror kunne synde mot meg og jeg likevel tilgi ham? Så mange som sju?» «Ikke sju ganger», svarte Jesus, «men jeg sier deg: sytti ganger sju!» (Matt 18:21-22)

Man må være veldig besluttsom for å komme seg etter å ha blitt såret. Det er ikke nok å gjøre det en eller to ganger. Og hvor mye tålmodighet må man ha til sin egen dumhet, umodenhet og feil man gjør igjen og igjen. Livet gir oss en konstant mulighet til å fikse det som vi har ødelagt. Noen ganger alene, andre ganger med andre. Her kommer historien.

I et forhold som varte ett halvt år dukker det opp ett nytt liv. Unge umodne foreldre bestemmer seg for å gifte seg borgerlig. Når barnet fyller 1 år begynner krisen. Konflikten blir større og større - de er ikke i stand til å løse den. Etter kort tid gir de opp. De har tidligere ikke utviklet et sterkt bånd, men de prøvde å være ansvarlige. De splitter opp og prøver å bevise for hverandre at de klarer seg utmerket godt hver for seg. Faren bryter kontakten til barnet og med moren snakker han bare i retten. Han mister foreldreretten på grunn av sine forsømmelser. Årene går. Deres liv endrer seg. Foreldre modner og kommer tilbake til troen. Faren vil betale sin gjeld til barnet og starte på nytt. Moren er bekymret for sin datters helse og vil vite mer om sykdommer som farens familie var rammet av. Hun føler at hun burde tilgi og åpne døren for at datteren skal ha en relasjon til sin far. Hun skriver ned det gode som skjedde takket være ham og forbereder seg til å møte ham. I ett år gjorde de seg klar med samtaler før det første møte mellom far og datter (etter 14 år). Historien ender med forsoning og tilgivelse. Selv om de ikke har kontakt så ofte er det fred i deres liv.

Denne historien er et perfekt eksempel på forsoningens vei. Man må begynne på avstand. Deretter kommer det en tid til å prøve å kunne snakke med hverandre på nytt. For at det skal kunne skje må man bli bedre. Til slutt må man ta det ene skrittet men samtidig gi den andre part frihet. En historie som vi kan kopiere til våre liv. Sammen med regelen om at man alltid må gjøre opp for sine feil.

Jesus, jeg vil så gjerne bli bedre mot andre. Jeg vil bli til et skjønt menneske...

Miskunn deg over oss, Herre.

Miskunn deg over oss.

† 10. STASJON: Jesus blir avkledt

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Da kalte herren ham til seg igjen og sa til ham: "Du onde tjener! Hele gjelden etterga jeg deg fordi du ba meg om det. Burde ikke også du ha vist barmhjertighet mot din medtjener, slik jeg viste barmhjertighet mot deg?" (Matt 18:32-33)

Følsomhet. Konflikter fører vanligvis noe galt med seg. Konflikter avler mye følelser, mest av alt selvmedlidenhet. En slik følelse fjerner mennesker fra andre, til det punktet at de andre faktisk ignoreres, og nøkkelen til å løse en slik konflikt er empati, å prøve å se på problemet fra deres perspektiv. Derfor er det bra å spørre den andre om hva som er viktig for vedkommende, i stedet for å konsentrere deg om deg selv og synes synd på deg selv.

Her er noen refleksjoner gjort av Tomek, et medlem av vår Personlighetenes Smie:

"Jeg tror den vanskeligste delen av forsoning er å innrømme at noe faktisk har skjedd. Når vi selv føler oss såret, men også når vi har såret noen andre. Imidlertid er det vanligvis lettere å trekke seg bort fra et forhold, avslutte det med et eller annet påskudd eller late som ingenting har skjedd. Holde det skjult dypt inne i seg eller begynne å sladre. For å innrømme at noen har såret oss, må du erkjenne at du besitter din egen følsomhet, innrømme at du har dine svakheter som noen kanskje vil sikte på igjen. Å være klar over dine egne svakheter kan føre til frykt og forsøk på å rømme fra mennesker. Det kan gi deg lyst til å sette opp vegger rundt deg selv.

Det er vanskelig å innrømme dine egne svakheter, og sannsynligvis enda vanskeligere for dine feil og mangler. Jeg tror alle ønsker å være et godt menneske i sine egne øyne. Det er vanskelig å akseptere at du er i stand til å påføre andre smerte og lidelse. Det er lettere å dyrke et godt bilde av seg selv. Det avgjørende øyeblikket er når du kaster masken og møter sannheten. Dette gir også mulighet for et reelt møte, og til og med forsoning. Et slikt møte med sannheten og en slik periode med avstand til den andre personen bringer deg paradoksalt nærmere den andre personen, øker sjansene dine for å finne kjærlighet eller vennskap. *Du vil kjenne sannheten, og sannheten vil sette deg fri* (Joh 8:32), det er sannheten om deg selv, den andre personen og hvorfor historien din skjedde på en bestemt måte og ikke på noen annen måte".

Tomek gjorde en god jobb. Han tenkte på mange ting. Nå er det din tur til å gjøre det...

Jesus, jeg vil vite og forstå mer. Jeg ønsker å forstå meg selv og andre. Hjelp meg i mitt søket etter visdom...

***Miskunn deg over oss, Herre.
Miskunn deg over oss.***

† 11. STASJON: Jesus blir naglet til korset

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Og da de kom til det stedet som heter Hodeskallen, korsfestet de både ham og forbryterne der, den ene på høyre side av ham og den andre på venstre. Men Jesus sa: "Far, tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør." Så kastet de lodd om klærne hans og delte dem mellom seg. (Luk 23:33-34)

Tilgi dem, for de vet ikke hva de gjør. Hvor mye dumhet er det i livene til mange mennesker slik som feilvurderinger, resonneringsfeil og ubalanserte avgjørelser. Folk blir ofte slaver av mønstre og umodenhet. Her er en annen historie for å illustrere det.

"Jeg var i et (ikke-sakramentalt) forhold i flere år. Blant vennene våre ble vi ansett for å være et par som ville være sammen resten av livet. Jeg hørte også slike uttalelser fra ham. Alt så ut

VEIEN TIL FORSONING

til å gå veldig bra. Vi reiste sammen, vi hadde det bra. Et forhold mellom to hedonister. Men etter tre år begynte ting å gå galt. Vi drev fra hverandre med lysets hastighet til jeg fant ut av en venn at han regelmessig forrådde meg med en kvinne jeg kjente. Jeg kranglet med ham, men jeg flyttet ikke ut med en gang. Jeg husker disse neste månedene som sannsynligvis den verste tiden i livet mitt - angst blandet med håp, en følelse av håpløshet, tomhet, mistillit til alle. Kort sagt, jeg hadde ikke lyst til å leve lenger. En følelsesmessig berg-og-dal-bane, men mest gjørmekrypende. Til slutt klarte jeg å flytte ut. Dessverre holdt jeg kontakten med ham. Jeg klarte ikke å avslutte dette forholdet definitivt. Til slutt gjorde han det. I mellomtiden kom jeg meg på beina igjen, men jeg fortsatte å tenke på ham. Selv om han ikke var fysisk til stede, var han der i tankene mine og lot meg ikke gå videre. Jeg kunne ikke tilgi ham. Jeg begynte å be over det. Jeg tryglet om et perspektiv på hele situasjonen, slik at jeg kunne tilgi meg selv, ham og henne. Det ser ut som Gud har hørt meg. Jeg fikk tilbake kontrollen over meg selv og fikk følelsen av at jeg ikke var alene, at Jesus ville hjelpe meg og alltid ville være der for å hjelpe meg å bære dette korset. Faktisk synes jeg synd på ekskjæresten min nå. Jeg er i ferd med å skrive et brev til ham fordi jeg vet hvor mye han er slavebundet av egoet sitt. Jeg ønsker ham alt godt, men jeg vet at jeg ikke ville like å være sammen med en mann med en slik personlighet lenger. I ettertid kan jeg se at denne avskjeden var nødvendig for at jeg skulle komme meg løs fra den Ondes snarer. Jeg vil gjerne påpeke at jeg inntil nylig erklærte meg selv som ateist, men Gud har ført meg til Ham langs en lang, svingete vei. Tilgivelse er den beste gaven du kan gi en annen person, men først og fremst er det den beste gaven du kan gi deg selv. "

En forskrudd historie. De vet ikke hva de gjør, men hvis de endelig klarer å få ting på plass, bør de få en ny sjanse. Jesus ba på korset om en slik sjanse for de to tyvene.

Jesus, gi meg en ny sjanse. Vær så snill...

Miskunn deg over oss, Herre.

Miskunn deg over oss.

† 12. STASJON: Jesus dør på korset

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Og da han Pilatus fikk vite at han hørte inn under domsmakten til Herodes, sendte han Jesus over til ham, for også Herodes var i Jerusalem i de dagene.

Herodes ble svært glad da han fikk se Jesus, for han hadde hørt om ham og lenge ønsket å treffe ham. Og nå håpet han å få se Jesus gjøre et tegn. Han stilte ham mange spørsmål, men Jesus svarte ikke et ord. Overprestene og de skriftlærde sto der også og kom med sterke anklager mot ham. Herodes viste ham forakt og hånte ham sammen med soldatene sine. Han la en praktfull kappe om ham og sendte ham tilbake til Pilatus. (Luk 23:7-11)

Hvorfor ville ikke Jesus snakke med Herodes? Kanskje denne talen kan ha gitt ham en sjanse til å unngå lidelse, til å lette konflikten. Det kunne ha vært en sjanse for at ting skulle ordne seg tross alt.

Det er utvilsomt en av de mest uttrykksfulle situasjonene i Jesu liv. Han forkynner kjærlighet, men i dette tilfellet velger han å ikke starte en relasjon. Han samhandler ikke. Så du kan elske, men du er ikke forpliktet til å bygge et forhold til alle? Som du kan se, er det slik. Hvorfor? Fordi det ofte ikke gir noen mening. Hvis det er ondskap i noen, hvis de er selvsentrerte og

bare bryr seg om egen bekvemmelighet – slik som Herodes i dette tilfellet – har det ingen hensikt.

Det er en enkel regel som sier at du bør velge vennene dine godt. Du kan noen ganger ha problemer selv med kule, flinke og fordomsfrie mennesker, så da kan du i alle fall regne med å få det med egosentriske!

Det er greit å lage en liste over viktige og sentrale relasjoner. Og gruppér dem deretter. Du bør gjøre det som er verdt å gjøre.

Det er klart at forskjellige ting skjer mellom venner. Judas dukket opp i Jesu liv. Men hvis giftige forhold kan unngås, er det verdt det. Dette er hva Jesus gjorde på sin vei til korset.

Jesus, lær meg kunsten å bygge relasjoner. Hjelp meg å være god mot andre som en samaritan.

Miskunn deg over oss, Herre.

Miskunn deg over oss.

† 13. STASJON: Jesus blir tatt ned av korset og lagt i sin mors fang

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Lignelsen om den bortkomne sønnen og barmhjertige faren.

Jesus sa: 'En mann hadde to sønner. (...). Sønnen sa: "Far, jeg har syndet mot Himmelen og mot deg. Jeg fortjener ikke lenger å være sønnen din." Men faren sa til tjenerne sine: "Skynd dere! Finn fram de fineste klærne og ta dem på ham, gi ham ring på fingeren og sko på føttene. Og hent gjøkalven og slakt den, så vil vi spise og holde fest. For denne sønnen min var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen." Og så begynte festen og gleden.

Imens var den eldste sønnen ute på markene. Da han gikk hjemover og nærmet seg gården, hørte han spill og dans. Han ropte på en av karene og spurte hva som var på ferde. "Din bror er kommet hjem", svarte han, "og din far har slaktet gjøkalven fordi han har fått ham tilbake i god behold." Da ble han sint og ville ikke gå inn. Faren kom ut og prøvde å overtale ham. Men han svarte faren: "Her har jeg tjent deg i alle år, og aldri har jeg gjort imot ditt bud; men meg har du ikke engang gitt et kje så jeg kunne holde fest med vennene mine. Men straks denne sønnen din kommer hjem, han som har sløst bort pengene dine sammen med horer, da slakter du gjøkalven for ham!" Faren sa til ham: "Barnet mitt! Du er alltid hos meg, og alt mitt er ditt. Men nå må vi holde fest og være glade. For denne broren din var død og er blitt levende, han var kommet bort og er funnet igjen." (Luk 15:11-32)

En far og to sønner. I denne lignelsen betyr to sønner to store problemer. Denne lignelsen blir enda mer betydningsfull av det faktum at Jesus tydelig viser i den hvem hans Far er, hvem Gud er.

Så, lider Gud slike pedagogiske tilbakeslag? Den ene sønnen synder, men omvender seg heldigvis, og den andre, selv om han er trofast, kan ikke tilgi sin far for å ha forsonet seg med den fortapte. Hva skal vi tenke om det?

Ja, det er en historie om Gud vår Far, men det er også en historie om frihet. Du kan ikke leve noens liv for dem, du kan ikke ta avgjørelser for en annen person. Du kan ikke planlegge

VEIEN TIL FORSONING

noens liv. Selv ikke Gud gjør og kan ikke gjøre det. I kjærlighetens navn, i forholdet og gjensidig åpenhet.

Hvis dette er tilfelle med Gud, bør vi respektere friheten til en annen person desto mer. Ingen er tvunget til å forbli i et forhold. Du kan og bør ikke tvinge deg selv på andre.

Her blir graven et symbol på hjelpeløshet – ingenting kan gjøres lenger.

Du kan gi frihet til en annen person. Ved å følge dette prinsippet, ved å trekke oss tilbake, gi plass, skaper vi en mulighet til å fremme gode, vakre, sunne relasjoner.

Denne hjelpeløsheten gjelder også det faktum at noen ganger ser vi noen ødelegge sitt eget og andres liv, og det er ingenting vi kan gjøre med det. Ingenting i det hele tatt? Vi kan bare jobbe for å gjøre oss til vakre mennesker. Vi vil ikke endre andre med makt. Men vi kan gjøre det hvis vi begynner å bygge vakre relasjoner med dem, fylt med frihet og følsomhet.

Jesus, i min frihet ønsker jeg å lære kjærlighet fra deg. Vil Du gå med på å bli med meg?

Miskunn deg over oss, Herre.

Miskunn deg over oss.

† 14. STASJON: Jesus blir gravlagt

V: Vi tilber deg, Kristus, og lovpriser deg.

S: Fordi du ved ditt kors har forløst verden.

Apostlene samlet seg igjen hos Jesus og fortalte ham om alt de hadde gjort, og alt de hadde lært folket. Og han sa til dem: «Kom med meg til et øde sted hvor vi kan være alene, og hvil dere litt!» For det var så mange som kom og gikk at de ikke fikk tid til å spise engang. Så dro de ut med båten til et øde sted for å være alene. Men mange så at de dro bort, og kjente dem igjen, og fra alle byene strømmet folk sammen til fots og nådde fram før dem. (Mark 6:30-32)

Tilbaketrukkethet og graven står for å være utenfor relasjoner. Tilbaketrukkethet er viktig. Det er ofte den eneste måten å redde forhold på. Akkurat som med apostlene, som kom tilbake fra sitt evangeliseringsoppdrag fulle av inntrykk og følelser, sannsynligvis også stolte av seg selv. Som et resultat var sinnet deres mer opptatt av hva de hadde gjennomgått enn av hvem som var ved siden av dem og hva som skjedde, så Jesus tilbyr dem tilbaketrukkethet så de kunne roe seg ned og distansere seg fra opplevelsene sine.

Hvor viktig det er å roe seg ned og få et perspektiv når du bygger relasjoner! Og enda mer når et forhold bryter sammen, når det skjer noe galt med det. Hvor mye det opptar ditt sinn da, hvordan det skiller deg fra andre. Det som vanligvis skjer i slike situasjoner er at du bare kan tenke på deg selv, bekymre deg for hva du mister, selv om tapet gir håp om at du kan få noe bedre.

De vanskeligste relasjonene er de som er viktigst for oss: med familien din, i et par, med en venn, og sannsynligvis også med sjefen din på jobben. Det er åpenbart at du alltid vil at det skal være slik det pleide å være, altså slik det var da det var fint, fordi du vanligvis foretrekker å huske bare de øyeblikkene.

Hva om det hele kollapser? Du bør søke tilbaketrukkethet, prøve å få et perspektiv og å roe deg ned. Ting har gått på en bestemt måte så langt, men det trenger ikke være slik for alltid. Kanskje vil det også gå annerledes. Et alternativ må finnes opp. Det trengs andre ideer for livet. Å være slavebundet i et forhold er aldri bra. Kjærlighet er frihet og følsomhet.

Frihet oppleves ikke av de som alltid er på flukt, fordi de ikke har tid til å få et perspektiv, til å komme med nye versjoner av livet sitt. Å være bundet av vanene dine er også en form for slaveri. Relasjoner er levende med friskhet, håp og forandring. De fossiliserte dør. Derfor er det nødvendig med tilbaketrukkethet.

Derfor er timer brukt på å gå den ekstreme korsveien nødvendige, når du alene og fokusert gir deg selv tid til å tenke, uten å bekymre deg over den fysiske anstrengelsen det krever. Den ekstreme korsveien (EKV) er ikke en sport - det er en tid for å grundig analysere ditt eget liv med både kropp og sjel. Det er isolasjon. Det er nødvendig ensomhet, som i død eller døende, men ved begynnelsen av et nytt liv.

Din EKV avsluttes. Trett? Utslitt? Det er også viktig. Men mest av alt, har du hatt tid til å tenke? Til å tenke nytt om deg selv? Har du nye ideer for deg selv og livet ditt? Har du åpnet deg for Gud?

Jeg ønsker deg lykke til av hele mitt hjerte. Jeg mener ikke at alt blir bedre for deg, men at du blir bedre.

Jesus, det er på tide for meg å gå. Jeg starter et nytt liv. Kom med meg. Amen. Halleluja!

Miskunn deg over oss, Herre.

Miskunn deg over oss.